

انسانی

جیدر میں
علیٰ بسر دھنا

جلد سوم

جایگاہ فروش گاؤں پفر و شی این سینا

باب ل.

کاچی به از هیچی است . هیچی نخف هیچ جیز است . نظیر ، وجود ناقص به از عدم صرف است . رجوع به المیسور لاپرک ... شود .

کاد الفقر ان یکون کفرآ . حدیث . اقباس :

زان رسولی کش حقایق داد دست کاد فقر ان بکون کفر آمده است . مولوی . اشاره : عشق را با کافری خوبیشی بود کافری خود مغز درویشی بود . عطار . صوفیان دروش بودند و فقیر کاد فقر آن یگن کفرآ بیبر . مولوی . در برده کاد الفقر از کفر زده خبیه در زیر سواد الوجه از خلق نهان مانده . عطار .

رجوع به الفقر سواد الوجه ... و رجوع به غم فرزند و نان ... شود .

کار آب و آتش است . مطبوخ گاهی نیز خوش و لذیذ شود .

کار آسان گمر نیایی چنگ در دشوار زن (ریش آورده برو آسان بی دشوار کار ...) سوزنی .

کار آمد حصه هر دان مرد . حصه ما سخت آمد اینت در . عطار .

نظیر : مردان در میدان جهنم ما در کهندان جهیم . و رجوع مدو صد گفته ... شود .

کار ابزار میخواهد . رجوع به ز بی آلان کار باید ... شود .

کار از قایم کاری عیب نمیکند . نظیر : اخفظه افی الوعاه شد اوکاه . از مجمع الامثال میدانی .

کار از کار خیزد . مثل :

زماش بوسه نسان ه کار از دار برخیزد . اوحدی .

لیک کار از کار خیزد در جهان . مولوی .

شان داری که گل از خار خیزد . ناصر خسرو .

کار اسباب میخواهد . رجوع به ز بی آلان کار باید ... شود .

کار استاد را نشان دگر است . از مجموعه امثال طبع هند .

کار اگر رنگ و بوی دارد و بس . حبذا چین و فرخا فرخار . سنائی .

کار اگر مشکل و ار آسان است . جمله بافضل ازل یکسان است . جامی .

کار امروز بفرد افکندن از کاهله قن است . ابوالفضل بیهقی . نظیر :

ولا اؤخر شغل الیوم عن کسل . الى غد ان يوم الاعجزين غد .

- رجوع از امروز کاری بفردا... شود .
 کار امروز بفردا مفکن . رجوع به امروز کاری بفردا ممان ... شود .
 کار امروز توچو ساخته نیست کار فرد اچگونه خواهی ساخت . ادب صار .
 کار با خرقه نیست با حرقه است . کشف المعجب .
 کار با عمل است .
- غورو علم نه از عاقلیست ای مطرب نو این ترانه ادا کن که کار با عمل است . کاتمی .
 کار باید نشود رجوع به برگذته افسوس ... شود .
 کار بجان رسیدن . نمثل :
- نوندانی که مرا کارد گذشته است از گشت نوندانی که مرا کار رسیده است بجان . فرخی .
 رجوع بکارد با سخوان شود . . . شود .
- کار بچه خام و عقل غلام کم . از یخویه اهتمال طبع هند .
 کار بخرد همه زیبا بود و اندرون خور . (رمضان بیری بس جا به ک و بس با خرد
 است . . .) فرخی . رجوع باندر جهان به از خرد . . . شود .
 کار بد از مردم بد سوزد (باید کزین کن بتو بد رسد که . . .) فردوسی .
 کار بزرگان نبود کار خرد (عشق برآ خرد باید شمرد . . .) انوری .
- کار بزرگترین مردمان بزرگترین کارها باید (پادشاه را باید که بکارهای بزرگ
 عادت کند زیرا که از همه بزرگتر است و . . .) از شاهد صادق .
- کار بصیر و بروزگار برآید . جمال الدین عبد الرزاق .
 کار بکارخانه سگر افتخار است . چیزها را در خارج معادن یا تعامل ارزان نوان خرید .
- نظیر : بار بیارخانه گران است .
- کار بکاردان سپارید . منسوب بانو شیروان . از ناریخ گزیده . رجوع به از هر کسی
 کاری . . . شود .
- کار بمردم افتخار . استعانت از دیگران عیب نباشد . باری و مدد بدیگران پستنده است .
 چون آه دمادم دمادم افتاد سوز دل من در دل انجم افتد
 با روی تو گر حشم سرا کار افتاد آری همه کارها بمردم افتاد . کمال اسماعیل .
- کار بوبکر ربایی دارد و طنز جھی .
 (از حکیمان خراسان کو شهید ورود کی بو شکور بلغی و بو الففع لستی هکنی
 ناکنده هر گز شمارا شاعری کردن کری گو بیاند و بینند این شریف ایام را

روزگاری کان حکیمان و سخنگویان بدند
کرد هر یکرا بشعر نفر گفتن اشتهی
اندرین ایام ما بازار هزلست و فسوس
..... منوجه‌ی .

نظیر نرم‌ستخرگی بیشه‌کن و مطری آموز
تا داد خود از کهتر و مهتر بستانی .

کار بوزینه نیست لجای . رجوع به کار هر باقده . . . شود .

کار بوسه چو آب‌خوردن شور بخواری بیش تنهه قر گردی .

منسوب برودکی . اشاره :

این شور بخت دل بنسکدان لعل تو نشنه‌تر است هرجه از او بیشتر خورد .

جال الدین عبد الرزاق .

کار بی استاد خواهی ساختن جاها لانه جان بخواهی باختن . مولوی .

کار بی علم بار و بر ندهد تخم بی مغز پس ثمر ندهد . سنایی .

همین شعر در بعض نسخ بصورت ذیل مضمبوط است :

کار بی علم کنم و گر (۱) ندهد تخم بی مغز بار و بر ندهد . سنایی .

کار پاکانرا قیاس از خود مگیر گورچه باشد در فوشن شیر شیر .

خوش نوا و سبز و کویا طوطئی (بود بقالی مر او را طوطئی

بهر موشی طوطیک از بیم جان گربه بر جست ناگه بر دکان

شیشه‌ای روغن بادام ریخت جست از صدر دکان جائی گریخت

بر دکان بنشست فارغ خواجه وش از سوی خانه بیامد خواجه اش

بر سر زد گشت طوطی کل ز ضرب دیده بر روغن دکان و جاش چرب

مرد بقال از ندامت آه کرد روزگ چندی سخن کوتاه کرد

کآفتاب نعمتم شد زیر میخ ریش بر می کند و میگفت ایدریغ

چون زدم من بر سر آن خوش زبان دست من بشکسته بودی آن زمان

بر دکان بنشسته بد نومید وار بعد سه روز و سه شب حیران وزار

با سری بی مو چو پشت طاس و طشت نا گهان جوئقی میگذشت

بانک بر درویش بر زد کی فلان طوطی اندر گفت آمد در زمان

تو مگر از شیشه روغن ریختی کن چه ای کل با کلان آمیختی

از قیاس خنده آمد خلق را کو چو خود ینداشت صاحب دل را

..... مولوی .

(۱) گر بمعنی مقصود و مراد است .

روحع ه اول من قاس . ، شود .

کار پخته کردن . تار و سامان کردن مثال

چون نیع لعل بکر او کار یخه کرد طعس همه ساکن هی لعل حام کرد . معنی

کار پر کردن کی بود دشوار (کفت پر کرد پادشاه این کار...) طامی .

روحع ه آگر حواهی شوی حوشویس ، شود .

کارت را بده بجولا . سراحت است که در حوا آنکه رای درین عجای فا کردن کاری ه داشت کار معدن شود ، گوید

کار تقوی دارد و دین و صلاح که از او باشد بد و عالم فلاخ . مولوی

کار بو جز خدای نگشاید بخدا سگر ز خلق هیچ آید . سائی .

کار جوهر مرد را زیاد میکند . روحع ه ار و حرکت ، شود .

کار جهان بگذرد فسانه بماند نام نکو به که در زمانه بماند . روح الدین اسما

روحع ه الناس احادیث ، و روحع ه آگر حاودا ، مای . ، شود .

کار جهان خدای جهان این چنین نهاد

فع از پی سگزند و نشیب از پی فراز . ارجوی .

کار چو از دست رفت آه ندامت چه سود . کج

کار چو از روی عقل ناشد و دانش فرم شود همچو موم آهن و فولاد .

روحع اندر حهان ه ار حرد . و روحع ناکس که دار است ... ، شود .

کار چو مشکل بود جنک به از آشتی (ما و چو سودی داشت صلاح جنک آمد .) اوحدی

کار چون بسته شود بگشاید و ز پس هر غم طرب افزاید . اراسرار التوحد .

روحع ه از بی هر کریه آخر . ، شود .

کار چون راست بود هر د کجا گیر دنام (. ار دخاده ها سردار گرد سر .) سائی

کار چون زر شدن . سجه و لسامان و ملحواه شدن مثال

آن ه که هایم سعر اندر طلب سم اکار من ارسیم شود ساحنه چون رر . ما آی

روحع ه مثل در ، شود

کار چون نگار بودن (یا) شدن . نکمال مسطر رسیدن

ادشه برات رهی چون داشی دادی همه و صلت و شد کار چون گار مسعود سعد

گفتم که حالم ارعیم تو اکبوی ته اوری اکرشادی و کدوی کار چون گار

خواهی که چون نگارکنی کارهای خویش دفتر بدمج سبد مشرق نگار کن . ادیب صابر .
رجوع بمثل نگار ، شود .

کار حضرت فیل است . در تداول عامه غالباً بزاج ، کاری بس دشوار است .

کار حکیم بی حکمت نیست .

کار خاتمت دارد . کیمیای سعادت . رجوع به فردا که برمن و تو ... شود .

کار خدائی نه کاریست خرد (ک . . . قضای نشته نشاید سترد .) فردوسی .

کار خدمت دارد و خلق حسن (در گذر از فضل و از جلدی و فن .) مولوی .

کار خر است خواب و خورای نادان

با خر بخواب و خور چه شوی همسر . ناصر خسرو . نظیر :

کار خر است سوی خردمند خواب و خور (. . . ننک است ننک با خرد از

کار خر مرا .) ناصر خسرو .

کار خلقیرا بتدبیر تو باز اند اخشد

چون تو خود تدبیر کار خود نمیدانی چه سود . اوحدی .

کار خنجر بونده ناید از سوزن (بجله که عدو کرد می مباش دزم که . . .) فاقانی .

کار خود کن کار بیگانه مکن (در زمین دیگران خانه مکن . . .) مولوی .

کار خود گر بخدا باز گذاری حافظ

ای بسا عیش که با بخت خدا داده کنی . حافظ .

کارد از گوشت گذشتن . تمثیل :

توندایی که مر اکارد گذشته است ز گوشت توندایی که مر اکار رسیده است بجان . فرخی .

نظیر : کارد باستخوان رسیدن .

کارد باستخوان رسیدن . تمثیل :

بخت ار بجهان آید التجا گنم باستخوان رسیدار کارد بدهست نیاز . ابن یعین .

کار سمت بجان رسیده است وین کارد باستخوان رسیده است . اخسیکتی .

چون رسید آن کارد اندر استخوان حلقه زد خواجه که مهتر را بخوان . مولوی .

در پرید و عشق را در بر گرفت عقل و جانرا کارد آمد باستخوان . عطار .

باز خر هارا از این نفس یلید کاردش تا استخوان ما رسید . مولوی .

نظیر : کارد از گوشت گذشتن . کار بجان رسیدن . بلغ السبل الزیبی . بلغ الْسَّکِنِ الْعَظِمِ .

جاوز العزم الطیبین . از قایس الفنون . قفیز پر آمدن . بیمانه لب ریز شدن .

کار د دسته خود را فهرد. از جامع التمثیل.

کار در مملکت حسن فروشان بزر است (تین قطعه‌نگاشی تائسایم رخ زرد...) کاتبی.

کار در رویش ما حضر باشد (نم جانی که هست بیش کشم چون بدست من این قدر باشد نبود لائق نثار ولی...) از العراضه.

۹ تمثیل، نه که هر مهره گهر باشد کار درویش ما حضر باشد. اوحدی.
نظریز، مهمان هر که باشد در خانه هر پچه آشد.

کار دست را دل می‌کند. از جامع التمثیل، نظریز: دست شکسته بکار می‌رود دل شکسته بکار نمی‌رود.

کاردش بز فی خونش در نمی آید. نهایت خشمگین است. رجوع به نشنوش بزنی... شود.

۱۰ **کار دل است کار خشت و سگل نیست.** تمثیل:

فرق کن در راه معنی کار دل با کار گل کاین که تو مشغول آنی ای پسر کار دل است. سناقی.
کار د مطبخ است. بهمه کاری می‌خورد.

کار دل دارد. (... وبصورت نظر نیست.) کبیدای سعادت، نظریز: نیته المؤمن خیر من عمله، حدیث، کار دنیا تمامی ندارد.

۱۵ **کار دنیا که تو دشوار سگرفتی بر خود**
سگر تو بخوبیشتن آسان کنی آسان سگردد. کمال الدین اسماعیل.
رجوع به سخت میگیرد جهان... شود.

کار دولت کند هنر فکند. (گر نگشتم بخدمت محصول...) ظهیر. رجوع به اگر بهر سرمویت... شود.

۲۰ **کار دیو است (یا) کار دیو است و وارونه.** رجوع به کار دیو وارونه است. شود.
کار دیو وارونه است.

چو اسکوانش ار دور خفنه بدهید یکی باد شد تا بدو در رسید
زمین گود بپرید و بر داشتش ز هامون بگردون بر افراشتش
ضی گشت رستم چو بیدار شد
۲۵ ابا خویشن گفت دیو بلهید یکی دام چونین سرا گستربید
درینها دل و زور و این یال من همان زخم شمشیر و کوبال من
جهانی از این کار گردد خراب بر آید همه کام افراسیاب
له آید جهان را از این کار من چنین نیره کو کرد بازار من

نه گودرز ماند نه خسرو نه طوس
 که خواهد از این دیو واژونه کین
 چو رستم بجنبد بر خویشن
 پیشکی آرزو کن که تا از هوا
 سوی آب اندازم ار سوی کوه
 چو رسم بگفار او بنگرید
 چنین گفت با دل گو پیلن
 کنون هرچه گویمش جز آن کند
 گر ایدون که گویم بدریا فکن
 بکوهم زند تا شوم ریز ریز
 یکی چاره باید گنون ساختن
 چنین داد پاسخ که دامای چین
 که در آب هر کو بر آیدش هوش
 بماند بزاری روانش بجای
 بکوهم سا بد که اندازم
 بکوهم در انداز تا پیر و شیر
 ز رستم چو بشنید اکوان دیو
 بچانی بخواهم فکنندت گفت
 چو گفت این سخن دیو واژونه خوی
 بدریایی ژرف اندر انداختش
 همین کر هوا سوی دریا رسید
 نهنگان که کردند آهنه اوى
 بدهست چپ و پایی کردی شناه
 ز کارش نیامد زمانی در نک
 اگر ماندی کس بمردی پایی
 بدان کاینچنین است گردند دهر
 ذ دریا بمردی پیکسو کشید
 ستایش گرفت آفرینده را

نه تخت و کلاه و نه پیل و نه کوس
 کس او را نباید همال چنین
 چنین گفت ادوان که ای پیلن
 کجات آید آکذون فکنند روا
 کجا خواهی افند دور از گروه
 تن ام در کف دیو واژونه دید
 که از چاره به نیست در هر سخن
 نه سوکند داند نه پیمان کند
 بکوه افکند بد گهر اهرمن
 بدان تا بر آید ذ من رستخیز
 که رایش بآب آید انداختن
 یکی داستانی زده است اندربین
 به مینو نییند روانش سروش
 خرامش نیابد بدیگر سرای
 کفن سبنة ماهیان سازیم
 به بینند چنگال مرد دلیر
 بر آورد بر سان دریا غریو
 که اندر دو گستی بمانی نهفت
 ذ دست آنگهی رسم جنگجوی
 چنان چون شنیدش دگر ساختش
 سبک تبغ تیز از میان بر نشد
 بیودند سر گشه در چنگ اوی
 بدیگر ذ دشمن همی جست راه
 چنین باشد آن کو بود مرد چنگ
 زمانه لی او نبردی ذ جای
 گهی نوش بار آورد گاه زهر
 بر آمد بخشکی و هامون پدید
 رهاننده از بد تن بنده را

- بر آسود و بگشاد بند از میان
کنند و سلحشور چو بفکند نم
زره را بتوشد شیر دزم
بدانچشم آمد حکجا خفنه بود . . . فردوسی .
- که او را زمانه بر آنکونه بود . فردوسی .
اشاره : دیو بدگوهر از راه پر دست
کار را از راهش داخل شو . رجوع به ادخلوا الیوت . . . شود .
- کار را از کارخانه باید آموخت . جامع التمیل .
- کار را با کاردان باید سپرد . نظیر : کار بکارдан سارید . مفسوب پانوشیروان ،
رجوع به از هر کسی کاری ساخته است ، شود .
- کار را که کرد ؟ آنکه تمام کرد . نظیر : کمال البر فی اتمامه . ادعماں بخواتیمها .
الاکرام بالاتمام . احبت فما اشفیت . اذا کویت فانضج .
- و لم آر فی عیوب الناس شيئاً کتنقص القدارین على التمام .
اشاره : شمشیر کشیدی و تکشی فریاد ز لطف نا تمامت .
- کار زمین را ساختی باسمان پرداختی ؟ تمثیل :
- ۱۵ بجنك زمين سر بسر تاختی سکون باسمان نیز پرداختی . فردوسی .
و رجوع به النجوم حق . . . شود .
- کار نی کاردان رو د بشتاب
کار سره و نیکو بد رذک برآید
- همچو گوکشی گذر بچو گماشت . بدیع الزمان .
هر گز بسکوئی نرسد مرد سبکسار . فرخی .
رجوع به آن میوه که از صبر . . . و رجوع به العجلة من الشيطان ، شود .
- ۲۰ کارش زار بودن . مثال :
- عشق را عافت بکار نشد لاجرم کار عاشقان زار است . انوری .
- کار شمشیر میکند فه غلاف (طعنه بر من مزن بصورت زشت ای تهی از فضیلت
انصاف بن بود چون غلاف و جان شمشیر . . .) از بهارستان جامی .
- کار صورت سهل باشد ره بمعنی مشکل است (هر که او را دیده ناشد شناسد
صورتی . . .) اوحدی .
- کار قلم را شمشیر نکند . رجوع به قلم . . . شود .
- کار عار نیست . رجوع به از تو حرمت . . . شود .
- کار عالم زنخ است . تمثیل :

بر لاله ز عارض تو هردم زنخ است
ییش زنخت برکه سمن هم زنخ است
نا خوش زنخی رو زنخ خوش میزند
کاین خوبی تو چو کار عالم زنخ است . کمال اسماعیل .
نقل از فرهنگ انجمن آرا در کلمه زنخ . معنی زنخ در مصوع اول اعتراض و در مصوع دوم
هرزه و در چهارم بی نفع است . نظیر : کار عالم کلک است .
کار کار فرما میخواهد .

کار کردن خر خوردن یابو . نظیر : شتربان درود آنچه خر بنده کشت . نظامی .
بی ستون را عشق کند و شهرتش فرهاد برد .

دیدی که چه کرد اشرف خر او مظلمه برد و دیگری زر .
کار کرده نمیشود بسخون .

۱۰ (هر کسی را چنانکه هست بدان پس بدانقدر دوستی میکن
با وفا باش و فصل وصل مکن بهر یاران نو ز یار کمکن
در عمل کوش و ترک قول بگیر) این یعنی .
رجوع بد و صد گفته چون ... شود .

کار کن بگذر از ره گفتار . (ذین چذین ترها در دست بدار ...) سنایی .
رجوع به از تو حرکت ... و رجوع به دو صد گفته ... شود .

کار کن تا کاهل نشوی و رزق از خدا دان تا کافر نشوی . خواجه عبدالله انصاری .
رجوع به از تو حرکت ... و رجوع به الرزق علی الله ، شود .

کار کن کار دان را دشمن دارد . از قرآن العیون . نظیر : الأنسان عدولما جله .
کار کن کار و بگذر از گفتار کاندر این راه کار دارد سکار . سنایی .
رجوع به دو صد گفته ... و رجوع به از تو حرکت ... شود .

کار کن هست کار فرما نیست . (اسپهسالار سيف الجيوش که مردی ظریف بود
میگفتی که در این لشگر ... یعنی اتابک و ملک را استخلاص این شهر و طریق آن بدهست نیست) .
تاریخ سلاجقه کرمان لیحمد ابن ابراهیم .

کار گوته را مکن بر خود دراز (یک زمان کار است بگذار و بتاز ...) مولوی .
رجوع به فقره بعد شود .

کار گوته مکن دراز آهنه (سنت حجت خراسان گیر ...) ناصر خسرو .
کار که رسید بچافه عرو سرا بیین بخانه . چون کار معامله بسماکه رسید انجام شده گیرش .
کار گمر است آری تیر نظر (تیر نظر گشت در او کار گر ...) جلال العمالک .

کار سگر را در کار توان شناخت . نظریز : گلّ یائی با هوله اهل . ما اشبه السفينة باللاح . قل کلّ بعمل عای شاکله . فرآن کریم . سوره ۱۷ . آیه ۸۶ .

کار سگیتی بی رنج هی نگیرد ساز (یا بکش همه رنج و مجوی آسانی که ...) مسعود سعد .
رجوع به از تو حرکت ... ، شود .

کار سگیتی همه بر فال نهاده است خدای (... خاصه فالی که زند چاکروچون من جاکر) فرنخی . رجوع به فال کرده ... ، شود .

کار هودان همه روشنیست نه هنگامه سازی و دستان تنیست . (بلی ...)
مرحوم ادیب .

کار مشکل شود آنگاه که مشکل سگیری
سگوش از اول شمری آسان آسان گذرد . قا آنی .
نظریز : کار دنیا که تو دشوار سگفتی بر خود کر تو بخوبیشن آسان کنی آسان گردد . کمال اسماعیل .
رجوع به سخت میگیرد جهان ... ، شود .
کار هلاک است آنکه تدبیر و تأمل بایدش (رند عالم سوز را با مصلحت ینی چکار ...) حافظ .

کار ناکرده بکرده مشمارید . نذوب بآنوشیروان . از تاریخ گزیده .
کار ناکرده را هزد فباشد . جامع النہیل . رجوع به از تو حرکت ... ، شود .
کار ناید از طبایع چون نهاند اعتدال . عنصری .
کار فباشد زرنک است . بمزاح ، کاهل است .

کار نشد ندارد . نظریز : هم الرجال تقلع الجبال . مرک چاره ندارد .
مشکلی نیست که آسان نشود مرد باید که هراسان نشود .
و رجوع به آسان گردد بر آنچه ... و رجوع به از تو حرکت ... ، شود .
کار نکرده را چندش هزد است ؟ اشاره :

خدمت ناکرده را هزد طعم داشت ه آنچه نکرده است کس قاعده توان نهاد . اخسیکتی .
رجوع به از تو حرکت ... ، شود .

کار نه روزه گند و نه ذهار کار عجز گند و نیاز . خواجه عبدالله انصاری .
کار فیکو کردن از پور کردن است . تمثیل :
گفت بود کرد شهر بار این هنگار کار بود کرده کی بود دشوار . نظامی .
رجوع به اگر خواهی شوی خوشنویس ... ، شود .

کاروان از کاروان نگستن • مثال :

تا بود بر راه جودش قافله بر قافله نگسلندر راه شکرش کاروان از کاروان معزی .
گرفته راه امید نشته رهبان عقل کاروان سخاش نگسلندر کاروان . مسعود سعد .
کاروانی زده شد کار سگروهی سره شد .

آب پیش آمد و مردم همه بر قنطره شد (کاروانی همی از ری بسوی دسگره بشد)
هر یکی زایشان گفتی که یکی قسوره شد گله دزدان از دور بدیدند چو آن
بدکسی نیز که با دزد همی یکسره شد آنچه دزدانرا زای آمد بر دند و شدند
چون توانگر شد گوئی سخشنش نادره شد رهروی بود در آن راه درم یافت بسی
هر چه پرسیدند اورا همه این بود جواب هرچه پرسیدند اورا همه این بود جواب
... لیشی (لیشی؟) ۱۰ نقل از تاریخ بیهقی .

نظیر : تغایر بشکند هاستی بریزد جهان گردد بکام کامه لیسان .

کاروانی کی رسد هر گز بگرد لشگری (باز ماند ز همراهیت گر آصف بود...) انوری .

کار و کیا . مثال :

در زمین این تن چو خر خاید گیا . مولوی . ۱۵ بر فلك جان راست صد کار و کیا
یافتد از عشق او کار و کیا . مولوی . عشق آن بگزین که جمله انيا
جز کیا و خطبهای انيا . مولوی . خطبه شاهان بگردد و آن کیا
مه چو بی این ابر بناید ضبا شرح توان کرد از آن کار و کیا . مولوی .
کارها بحضور بروآید و مستعجل بسر درآید . سعدی . رجوع به آن میوه که از
صبر... و رجوع به العجلة من الشيطان ، شود . ۲۰

کارها را کار فرما میکنند . جامع التمثیل . نظیر :

۱) گرچه تیر از کمان همی گندرد از سکاندار بیند اهل خرد . سعدی .
که نالد ز ظالم که در دور است . سعدی .
نه سک دامن کاروانی درید که دهقان ظالم که سک پروردید . سعدی .
۲) بندوق کار فرما پیش نه پای که خیزدذوق کار از کار فرمای . وحشی .
ناید کارها بی کمار کن راست اگر چه عمدہ سعی کار فرماست . وحشی .
و رجوع به گرچه تیر از کمان ... ، شود .

کارها نیکو شود اما بحضور . رجوع به آن میوه که از صبر بروآمد... ، شود .

کار هر باقده و حلاج نیست (... از کمان سست سخت انداختن ...) جامع التمثیل.
رجوع به از هر کسی کاری ...، شود.

کار هر بزر نیست خرمن کو فتن (... کاو نر مبخواهد و مرد کهن .) رجوع به از
هر کسی کاری ...، شود.

کار هر موری نباشد با سلیمان گفتگوی
یار هر سکبان نباشد راز دار مصطفی . سنایی .

کار هندو باز گونه است . تمثیل :
لاغر و فربهند خلق جهان کار عالم از این دو گونه بود
لاغر است آنکه او غمی دارد فربه آنکس که غم در او نبود
من که هر لحظه ام غمی باشد فربهم باز این چگونه بود
یادم آمد که این چنین باید کار هندو چو بازگونه بود . امیر خسرو دهلوی .
ز هندستان مگر بودش نمونه که باشد کار هندو باز گونه . جامی .
بس میرود در رکاب تو کیوان که وارون بود کار هندوستانی . امبدی .
رجوع به کار دیو . . . شود .

۱۵ کاری بکن بهر ثواب نه سیخ بسو زد نه کتاب . رجوع بقرة بعد شود .
کاری بکن که نه سیخ بسو زد نه کتاب . تمثیل :

کفته نا گفته کند از فتح باب تا از آن نه سیخ سوزد نه کتاب . مولوی .
مانجی چنان کن براه صواب که هم سیخ بر جا بود هم کتاب . نظامی .
کاری بکن که همیشه بکنی .

۲۰ کاری را که سگر ک بسختی الجام دهد رو باه باسانی از پیش برد . حیلت و
گرزی از نیرو و قوت برد .

کاریست بس پر خطر پادشاهی (طعم نیست که بندگان توباشم که ...) رضی الدین نیشاپوری .
کار یکبار میشود (یا) کار یک بار اتفاق می افتد . باید در کارها محتاط بود .
کاری که بخواهد بود بوده سگیر . کیمای سعادت .

۲۵ کاری که بعقل بر فیايد دیوانگیش سگره گشایید . نظامی ؟
نظیر : عاقل بکنار راه تا پل می جست دیوانه با بر هنر از آب گذشت .
فی الشر نجات حين لا ينجيك احسان . قدید فم الشر عله اذا اعياك غيره .
کاری که چشم هیکند ابر و نمی کند رجوع به از هر کسی کاری ساخته است ، شود .

کاریکه زمن پسندناید با من مکن آنچنان و همپسند. ناصر خسرو.
رجوع به آنچه بخود پسندی ...، شود.

کاریکه نکو نشد نکو نشد که نشید. از جموعه امثال طبع هند. نظیر: شاید که چو
وابینی خیر تو در آن باشد. عسی ان تکرها شیئا و هو خیر لکم. قرآن کریم. سوره ۲. آیه ۲۱۲.

کاریکه نمیکنمی چرا میگوئی (ای دل ده یهوده چرا می یوئی
آن ده که نمیروی چرا می جوئی ای دل گفتی ز عاشقی توبه کنم ...) شاهزاده افسر.
کاری که نه کار تست زنهار مکن از جموعه امثال طبع هند. رجوع به از هر کسی
کاری ...، شود.

کاریکه نه کار تست همپار راهی که نه راه تست همپار ناصر خسرو.
رجوع به از هر کسی کاری ...، شود.

کاری سگزیده باید کردن از آنکه کار
سگزیده باشد فا کرده نیکتر
(بی شور عشق کیتی نسپرده نیکتر گنجی چونیست رنجی نابرده نیکتر ...) رعدی آذرخشی.
کاری نمیگشايد از دست مانده بر سر
کامی نمی بر آید از پای رفته در گمل. امیدی.

کاری هزار گانی. نهایت خوب و آراسته.
مثال: ور خود توکشی بدست خویشم کاری باشد هزار گانی. سنایی.
کاسب حبیب خداست. نظیر: العرفة امان من الفقر و العزن. حدیث. الکاسب حبیب
الله. و رجوع به از تو حرکت ...، شود.

کاسبی کاه ساقی است باید در کسب از سودهای حُرد و سوداهاي اندک نیز چشم نپوشید.
کاسه آسمان ترک دارد. رجوع به همه حال عیب ...، شود.
کاسه از آتش سگرهتر. رجوع به کاسه گرمتر ...، شود.
کاسه بچین بردن. مثل:

که می برد براق این بضاعت مترجمات چنانکه زیره بکر مان برندو کاسه بچین. سعدی.
رجوع به زیره بکر مان ...، شود.

کاسه بنده چه خواهی از مجنون کیسه دوزی چه خواهی از طرار. اوحدی.
کاسه جائی رو د که آرد، (یا) که باز آرد، قدح. رجوع به از مكافات حمل ...، شود.
کاسه چکنیم در دست داشتن. هیشه مردد و هیشه از بخت شاکی بودن. مثال:

فلان همیشه کاسه چکنم در دست دارد . رجوع به کاسه کجا نهم ، شود .

کاسه چینی که صدا میکند **خود صفت خویش ادا میکند** . جامع التمثیل .
و گاهی مصروع دوم آین بیت را چنین خوانند : راز دل خویش ادا میکند . رجوع به از خم سرکه
سرکه ... شود .

کاسه خاصان منه در پیش عام (ترک کن تا ماند این تقریر خام ...) مولوی .
کاسه داریم آرک وارک تو پر کنی هن پر قرش . نظیر : اضئی لی افده لک .
اکدح لی اکدح لک . رجوع به از مکافات عمل ... ، شود .
کاسه را کاشی می شکنند تو انشارا قمی میدهد . نظیر : خر خوابی می کند گوش
گاو را میبرند .

۱۰ **کاسه کجانهم** (یا) **کجا برم** . بواسطه خواندن با نادانی تملق را در کاری دخالت کردن . مثال :
آنچه که خوان همت آراست روزگار این هفت طاس گردون کاسه کجا برند . کمال اسماعیل .
 بواسطه خوان رای تمکین را همه کاسه کجا نهم دین را . سنائی .
گهی معرف سازد ز ناکسی خود را گهی کجانهم این کاسه گاه نوحه سرای . سوزنی .
و بر حسب غالب احتمالات مفهوم شعر ذیل نظیر و قریب به مفهوم این مثل است :
این فلک فضولی دایه را کجا برم (کذا) بر سر خوان همی دهد غصه بجای نیشکر . مجبر یلقانی .
کاسه گورهتر از آش . نظر : دایه از مادر مهر ماند .

کاسه گورهتر از آش که دید (کیده بیش تر از کان که شنید ...) جامی .
کاسه لویان جدا . از شاهد صادق .

کاسه و کوزه را بسر کسی شکستن . بای گناهی او ، همه تقصیرها را بدون بست کردن .
کاسه همسایه دارد پایها (نان مردان میشود بر مرد وام ...) ابوالمعالی . نظیر :
کاسه همسایه دوپا دارد . جامع التمثیل . رجوع به از مکافات عمل ... ، شود .
کاسه همسایه گردن . از ماحضر قسمی برای همسایه فرستادن .

کاشان کپه با فعله است . با تحمل رنج کار تحمل خرج آن نتوان کرد .
کاش پاهایم شکسته بود . اگر تیجه سوه رفتن را مبدانستم نمیرفتم .
۲۵ یاله میکرد و فنان و های های کای مرا بشکسته بودی هردو پای . مولوی .
کاش دوغلو بودی . دوغلو تو امان باشد . بسیار بی مزه و خنکی .
کاش گشاده نبود چشم من و گوش من

کافت جان من است عقل من و هوش من . شاهراده شیخ الرئیس .

رجوع به اکثر اهل الجنه ... شود.

کاشکی را کاشتند سبز نشد . رجوع به اگر را باعکر ... شود .

کاشکی نهله ت زنده می شد این دوران دیده می شد (یخرا باش یخدان را باش گل را باش گلدان را باش دیری بیار جیزه بدار ...) جیزه جگر بند است . رجوع به این منم تی نیش مامانی بتنم ... شود .

کاظم آقا را کو ظم آقا خواندن . چیز ما را خلط کردن .

کاغذ از عمر م نیاورده ام . طول آفل مرا چه باید .

کاغذ خام شکر پیچ بود کاغذ پخته بود معنی پیچ (نگرت از شهد و شکر لفظی هست چیست بی چاشنی معنی هیچ ...) این بین .

۱۰ کافر است آنکش که رحمی بر گرفتارش فیاشد (گر مسلمانی نظر کن بر گرفتاران بر حمت ...) اوحدی .

کافر بسته دو دست او کشته است (... بسلش را موجب تأخیر چیست .) مولوی .

کافر بودم مسلمان شدم . چرا مرا چندین آزار دهی . مثال :

مرد گفت ای زن پشیمان میشوم گر بدم کافر مسلمان میشوم . مولوی .

۱۵ کافر سخی ارجی الى الجنة من مسلم شحیح . علی علیه السلام .

کافر نعمت بسان کافر دین است (... جهد کن و سعی کن بکشتن کافر .) معروفی بلخی .

از نسخه تاریخ یهقی متعلق به آقا میرزا عباس خان اقبال .

کافر نعمت را شدت جزاست (کافر نعمت شد و نسیاس گشت ...) فرخی .

کافر همه را بکیش خود بندارد . نظیر : ما ظنك بجارت فقال ظنی بنفسی . کور

۲۰ خیال میکند هرچه در تو برهاش هست در تو برها دیگران نیز هست . هر که نقش خویشن بیند در آب . کرا در جهان خوی ذشت ار نکوست بهر کس گمان آن برد کاندراوست . اسدی .

کافور در حمایت جو باشد . اشاره :

بروز کار تو آن انتظام یافت جهان که از حمایت جو بی نیاز شد کافور . ظهیر .

تا مزاج روح مانده معتدل در عهد تو دانه جو در رمضان حفظ کافور آمده . لامعی .

۲۵ و رجوع به الشعیر و قایة الکافور ، شود .

کافور فخریزد زدرختان سپیدار (از مردم بد اصل نیاید هنر نیک ...) منوچهری .

رجوع به از مار نزاید جز ... شود .

کاکای امیر اعظم است عاشق است بهر کس که شما صلاح بدآنید . خلاف :

لیس فی العب مشوره . عشق آمدنی بود نه آموختنی .

کاکای حاج محمد زمان است بجای آقايش هم قسم میخورد .

کاکل از بالا نشینی رتیه پیدا نکرده

زلف از افتاده حالی همنشین ماه شد .

۹ درجع به از تواضع بزرگوار . . . ، شود .

کالابذرد سپردن . تمثیل : یعنی که بذد می سیارم کالا . نظیر : دنبه بگرک (یا) بگردیدن .

کالای بد بریش خاوند .

کالای بد بریش صاحبیش . جامع التصیل .

کالباحث عن حقه بظلفه . تمثیل :

۱۰ زمانه باوای غرنده شیر که ناورد یک هفته صیدی بزرگ داد اندز هر گور را که کندی بسم هر خود گور را . مرحوم ادب .

کالبد مردان همه یکیست . ابوالفضل یبهقی . مردمان بزرگ هم مانده اند .

کال بما رسیده بجهت از رسیده بما نرسیده .

کالساقط بین الفراشین . یضرب لمن یتردد فی امرین و لیس هو فی واحد منهما .

۱۵ **کالشمس فی رابعة النهار (یا) فی وسط النهار .** درنهایت آشکاری .

کالقمر فی الشتا . امثل : کرد بازو از آن حیلت آگاه بود و خود را نگاهداشت و آن

فرست از دست برفت و آن سعی کالقر فی الشتا ضایع ماند . . . از العراضه .

کالمستجير هن الرمضاء بالثار (المستجير بغير و عند کرته . . .) رجوع به ز باران

سوی ناوдан . . . ، شود .

۲۰ **کالمیت بین یدی الغسال .** بی هیچ اراده و اختبار .

کانبی نیست شیخ ها کتبی است . (میزند بنگ صرف مرشد خواف فارغ از نوشداری علیی است کرجه الشیخ کالنبي گوبند . . .) کمال خجندی .

کالنقش فی الحجر . چون کنده برستک . تمثیل : العلم فی الصغر کالنقش فی الحجر . و آن

نقش در صیفه خاطر او کالنقش فی الحجر نکاشته شد . جهانگشای جوینی .

۲۵ اشاره : نشد سنگین دلش بoram خشنود که نقش از سنک خارا کی شود زود . ویس و راهین .

نظیر : ابقی من و حیر فی حجر .

کام افعی خاریدن . دشمنی صعب را اخشم آوردن .

تئل : آنکه در رزم نوک نیزه او کام افعی چرخ می خارد . شرف الدین بنجدهی .
رجوع به کام شیر خاریدن ، شود .

کام ثعبان را چه خر چنگ و چه مور

سیل طوفان را چه خر چنگ و چه کاه . خاقانی .

کام دشمن خاریدن . دشمن را با عمل ناپسند خود امبد وار کردن .

پسر چون کند با پدر کار زار ا بدين آذو کام دشمن خار . فردوسی .

کام دل باید ت چو سگرگ بدلر بیغمی باید ت چو خر بستیز

(... نانت ندهند اگر نباشی سک بشکنند اگر نباشی حیز .) مسعود سعد .

رجوع به ان لم تکن ذیماً ... ، شود .

کام شیر آژدن . ۱۰

مثال : همه مولش و رای چندان زدن بدين نیشت کام شیر آژدن . فردوسی .

رجوع بکام شیر خاریدن ، شود .

کام شیر خاریدن .

مثال : تو اینرا چنین خوار کاري مدار چو چيره شدي کام شیران مخار . فردوسی .

نظير : بیشانی شیر خاریدن . کام شیر آژدن . بدم مار خفته با گذاشت . جشم بلا را خاریدن .

دبیال بیر خاپیدن . جبهه شیر ، چنگال شیر ، سینه کر گدن . کام افعی خاریدن . کام شیر آژدن .

یاروی دم مار تهادن . گردن ضیغ غضبان خاریدن .

کام طلب فام طلب می شود (... شاخ گل خشک حطب می شود .) ایرج میرزا .

کام کسی خاریدن . میلی مفرط بچیزی داشتن . خاریدن در معنی لازم استعمال شده است .

۴۰ نیخ را از نشاط خوردن خون در کف پر دلان بخارد کام . و طواط .

کاملی سگر خاک گیرد زر شود ناقص ارزو برد خاکستر شود . مولوی .

کان البنی اذاد عابدء بنفسه . نظير : اول خویش بعد درویش . چرافیکه بخانه رواست

بسجد حرام است .

کان بگوهر شدن (یا) کان بگوهر رسیدن . بمطلوب و مراد نایل آمدن . تئل :

۲۵ کبوتر سوی جانان بال بکشاد بشارت نامه زیر پرش اندر

بنامه در نوشته کای دلارام رسیدم دل بکام و کان بگوهر . لبیی .

جه من بردى ای امیر بابر کان من بردى ای ملک بگهر . فرنخی .

نه هر که قصد بزرگی کند چنوباشد کان کان کند او را بگوهر آید کان . عنصری .

رقتم بر دربانش و گفتم سخن خویش
کفتا مهر امده که بشد کانت بگوهر . ناصر خسرو .

بردم گمان که سینه من کان گوهر است
نا گرفت ییکان در کان من مکان

گوهر ز کان نرفت ولیکن باعثت ازدواط تو باز بگوهر رسید کان . معزی .

کان علمی رو سیهم الطیر . بی هیچ جنبشی نشسته یا ایسناده بودند .

۵ آن رسول مجتبی وقت نزار خواستی از ما حضور و صد و قار
آن چنانکه بر سوت مرغی بود کز فواتش جان تو لرزان شود

پس نیاری هیچ جنبیدن ذ جا تا نگیرد مرغ خوب تو هوا
دم تباری زد به بندی سرفه را تا نیابد ناگهان پرد هما

ورکست شیرین بگوید یا ترش بر لب انگشتی نهی یعنی خشن . مولوی .

۱۰ **کاوه که داند زدن بر سر ضحاک پنیک**

کی شودش پای بند کوره و سندان و دم . خافانی .

کاه از تو نیست کاهدان که از تست (یا) کاهزن (۱) از تست . هر چند خود
بهای خوردنها نداده زیاده روی و پر خواری تو مایه سرض و سقم تواند شد . تمیل :

بسیار مخور که نان هراسان از تست بر خویش ترحمی که این جان از تست

۱۵ دیک شکم از طعام لبریز مکن گر کاه نباشد ز توکهдан از تست . میرالهی همدانی .
اشارة : چوهم کاه از من و هم کاهدانم دلیل اینهمه خوردن ندانم . ایرج میرزا .

کاه باید که بنازد که خریداری یافت

که هر با را چه تفاخر که بی کاه شود . اوحدی .

کاه بدء کلاه بدء یک غاز و نیم هم بالا بدء .

۲۰ **کاه بردهان گرفتن .** عملی بعلامت زنهار خواهی است که در هندوستان مرسوم بوده .
مثال : گر بیدان ریاضت که هر با (دعوت؟) کنند کاه گیرد دردهان از شرم رنگ زردما . سلیم .

کاه برگی پیش باد آنکه قرار ! (... رستمی و انگهانی فکر کار ؛) مولوی .

کاه پارینه بیاد دادن . خود فروشی را از اعتبار و دولت گذشته سخن گفتن .

کاه پوسیده باد دادن . بدولتی گذشته فخر آوردن .

۲۵ **کاه پیش سک و استخوان پیش خر نهادن .**

آلت زد گر بدست کفش گر همچو دانه کش کرده ریگ در

(۱) کاهزن نوری از طناب باشد که بکاه آکنند و بر خر بار کنند .

وآلت اسکاف پیش زر گر پیش سک که استخوان دریش خر . مولوی .
 کاهرا پیش سک و استخوان را پیش خر ریختن .
 کاهل باب نمیرفت وقتی همیرفت خمره می برد .
 کاهل را یک کار فرما صد پند پیروانه بشنو . از جموعه امثال طبع هند . نظیر :
 بکاهل کار فرما پند بشنو .

کاهلی را خرسندی مخوان . (و ... که نقش عالم حدوث در کارگاه جبر و قدر
 چنین بسته اند که تا تو دربست و کشاد کارها میان جهد بندی ترا هیچ کار نگشاید .) مرذبان نامه .
 رجوع به از تو حرکت ... شود .

کاهلیرا خود دار و نیست . کشف المحبوب .
 ۱۰ کاهلی شاگرد بد بختی است . از قابوسنامه . رجوع به از تو حرکت ... شود .
کاهلی کافریست . رجوع بمثل بعد شود .

کاهلی کافری بار آرد . جامع التعلیل . شاید مثل مأخوذه از شعر ذیل سنایی باشد :
 هر که او نخم کاهلی کارد کاهلی کافریش بار آرد .
 رجوع به از تو حرکت ... شود .

کاهلی کرد رستمان را حیز (بتر از کاهلی ندانم چیز ...) سنایی .
 ۱۵ رجوع به از تو حرکت ... شود .

کاهی در چشم من همیند و کوهرا در چشم خود نمی بینند . قرة العيون .
 نظیر : کور خود است و بینای سردم . رجوع به خار را در چشم ... شود .

کباب آنکسیور است کور است زور (دو شیر کرسته است و یک ران گور ...) نظامی .
 ۲۰ رجوع به الحکم امن غلب ، شود .

کباب از پهلوی خود ، از ران خود خوردن .

تمثیل : مجنون ز نیم آن خرابی شد بیخبر از تنک شرابی
 از خون جگر شراب میخورد وز پهلوی دل کباب میخورد
 دزدیده در او نگاه میکرد میدید در او و آه میکرد . امیر خسرو دهلوی .
 ۲۵ ظالم که کباب از دل درویش خورد
 دنیاعسل است هر که زان پیش خورد خون افزاید تب آورد نیش خورد . یعنی نیشاپوری .
 شاهی که بر رعیت خود میکند ستم مستی بود که میخورداز ران خود کباب . صائب .
کباب پخته نگردد مگر بگردیدن . نظیر : بسیار سفر باید تا پنجه شود خامی . رجوع

سفر هر بی صرد است ... شود.

کباده کاری یا مقامی کشیدن . مدعی لیاقت آن بودن .

کبیر پلنک . این حیوان بصفت نخوت و خویشنین بینی مدل است . مثال :

کمال اسعیل . که همی با وجود بستیزد .

خواجه از کبر آن پلنک آمد

نردو د وفا و مهر زنک از دل تو

موم از دل من برند و سنک از دل تو . عنصری .

با چشم چو آهو چه ذئبی کبیر پلنک

چون زلف تو گوزگشت و چون چشم تو تانک . ادیب صابر .

بقد هیون و بزور شخصنفر . از رقی .

گرفزین سس چو سک دوم اندر هوای نان . خاقانی .

آهوان را کی بود کبر پلنک بربری . عنصری .

بعد از این کبیر پلنگان بود اندر سراو . ادیب صابر .

در سر مجال کبر نماند پلنک را . ادیب صابر .

کر کبر پایمال شود ییگر پلنک . سوزنی .

نه بطبع است کبر تو چو پلنک . سنائی .

از این سبب متکر بود همسه پلنک . مسعود سعد .

زان روی مران شست کوه آمد و سنک

بر بر تندرو غلطم و سینه رنک . مسعود سعد .

نازی بگهشکار و چون یوز بجنک

کاینچا همه گفت آمد و آنجا همه رنک .

گر نبدی چون تو روز شکار . مختاری غزنوی .

که خوی کبیر برون بردازد ماغ پلنک . رفیع الدین لنبانی .

کبیر زشت و از گدایان زشت تر (... روز سرد و برف و آنگه جامه تر .) مولوی .

نظیر : ۱. کبرا و اهمارا .

کبیر مقتاً عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون . قرآن کریم . سوره ۶۱ . آیه ۳ . اقتباس :

کاری که نیکنی چرا میگوئی . شاهزاده افسر .

کبک آری می بخندد چون به پیند کوهسار . قا آنی .

کبک است سر شرا زیر برف میگند .

۵

بگرفت سر زلف تو رنک از دل تو

تا کم نشد کبر پلنک از دل تو

ای خواب شهم برده بزلف شبرنک

بشت دلم از سکه جفا کردی و جنک

بکبر پلنک و برفتار شاهین

با این پلنک گوهری از سک برروم

آهوى بزمی تو با کبر پلنگان چکار

یوز زان فخر که شدر خور نجعیر گهش

شیری است حسن تو که به ییش حضور نو

کبر پلنک در دل ما و عجب مدار

نه بکبر است حلم تو چو جیال

غبار خنگ تودر دیده پلنک شده است

من همت باز دارم و کبر پلنک

روزی روزی گرد هدم جرخ دو رنک

با همت باز باش و با کبر پلنک

کم کن بو عند لیب و طاووس در نک

کبر کجا کردی هر گز پلنک

چنان بخدمت او کاینات مشغولند

کبیر زشت و از گدایان زشت تر .

۲۰

کبک را دل چودل شاهین نیست
اگر ش پر چو پر شاهین است . ابوالفرج رونی .
کبک زهره . ترسنده .

گر بود ز آن می چو زهره گاو خاطر گاو زهره شیر شکار
هم ذ می دان که شاهباز خرد کبک زهره شود بسیرت سار . خاقانی . رجوع
به اشتدر دل ، شود .

کبکش میخواهد ، (یا) کبکش خروی میخواهد . نهایت شاد و مسروراست .
کبوتر با کبوتر باز با باز (... کند همچنین با همچنین پرواز ،) نظامی .
نظیر : با کبوتر باز کی شد هم نفس کی شود همراه هنقا با مگس . مولوی .
کبوتر کند با کبوتر پرش کند زاغ با زاغ دیگر پرش . سرحوم ادیب .
رجوع به الارواح جنود ... شود .

کبوتر پر قیچی . کسی که بواسطه او دیگران را جلب و جذب کند .

کبوتر جلو . نظیر : کبوتر پر قیچی .

کبوتر حرم . این و مصون .

مثال ، شکسته بالتر از من میان مرغان نیست دلم خوش است که نام کبوتر حرم است . مختشم .
رجوع به آمن من حمام مکه ، شود .

کبوتر دو برجه . آنکه برای انکال بدوسکن بهیچیک اطاعتی بسرا نکند . مثال :

جائی نبروم ز درو بام این حرم نی زین کبوتر ان دو برج و دو بامه ام . سنجر کاشی .
نظیر : کبوتر دو بامه . رجوع به فقره قبل شود .

کبوتر صد دیناری یا هو نمیخواهد . رجوع به ارزان خری ... شود .

کبوتر کاظمین است . در کاظمین میخورد و در معظم قضای حاجت میکند . رجوع به
آهورا ماند ... شود .

کبوتر کند با کبوتر پرش کند زاغ با زاغ دیگر پرش . سرحوم ادیب .
کپه دوز است . بصحبت امردان گراید .

کپه هم با فعله است !

کتابت نیم دیدار است . نظیر : المکاتبات نصف الملاقات .

کتاب فضل ترا آب بحر کافی نیست

که تر کنی سر انگشت و صفحه بشماری . امیدی .
کتاب کلینی . (یک ...) نظیر : یک شرح کشاف .

کتان و ماه (یا) کتان و ماهتاب .

در خواب اسکر بینی ای مدعی شب ما زود آن قصب کداری بر ماهتاب افده . اوحدی .
و رجوع بهاء و کتان ، شود .

کهف محمد از در مهر نبوت است

وان کهف بیور اسب بود جای اژدها . خاقانی .

کثیرة الفتح تهیت القلب . بسیاری خنده دل را بپراند . حدیث .
کثیر و عزه . نام عاشق و معشوقی از تازیان . رجوع بیلی و بمنون ، شود .
کجا آن بزرگان با تاج و تخت کجا آن سواران بیدار بخت
کجا آن خردمند کند آوران خنک آنکه جز تخم نیکی نکشت . فردوسی .
همه خاک دارند بالین و خشت رجوع به از مرک خود چاره ... ، شود .

کجا آن دلاور گرامی مهان **کجا آن سر و تاج شاهنشهان**
همان رنج بردار خوانندگان **کجا آن حکیمان و دانندگان**
(... کجا آن بتانی بر از ناز و شرم سخن گفتن خوب و آوای نرم
کجا آنکه در کوه بودش کسام بولیده ز آرام وز نام و کلم
کجا آنکه سودی سرشرا باز کجا آنکه بودی شکارش هزیر
همه خاک دارند بالین و خشت خنک آنکه جز تخم نیکی نکشت .) فردوسی .
رجوع به از مرک خود چاره نیست ... ، شود .

کجا آید از غرم کار هژبر **کجا آورد گرد باران چو ابر**
(... چو گل کی دهد بار خار درشت گهر چون صدف کی دهد سنگ پشت .) اسدی .
رجوع به از هر کسی کاری ... ، شود .

کجا باشد پدر چو نان سزد فرزند او چونین (کجا باشد ملک چونین سزددستور او چوان ...) معزی . رجوع به جنان بود ندری ... ، شود .

کجا بخت فرخ سرا پرده گرد **ز خار وز خارا گهر گرد و ورد .**
مرحوم ادب .

کجا بدرود نوش کارنده زهر (بدو نیک را نیک دانست دهر ...
همه دار چشم ایکه بد کاشنی که باز آردت جرح نداشتنی .) مرحوم ادب .
رجوع به از مكافات عمل ... ، شود .

- کجا بودم اگذون فتادم کجا (...عنان سخن شد ز دستم رها.)
 کجا بودنی باشد از کردگار نباید ورا هیچ آموزگار ۰ فردوسی.
 کجا پادشاهی است بی جناح نیست و سر چند روی زمین تیک نیست ۰ فردوسی.
 کجا تواند تدبیر ملک بی خردی
 که یار سگیور از سفله مردم بد خواه ۰ آقای حاج سید نصرالله تقی.
 کجا تواند دیدن گوزن طلعت شیر
 چگونه یارد دیدن تدر و چهره باز ۰ مسعود سعد.
 کجا چون دیده ریزد اشک بسیار گشاده گردد از دل ابر قیمار
 نبینی ابر پیوسته بر آید چو باران زو یارد بر گشاید ۰ ویس و رامین.
 رجوع به گریه بر هر درد بی درمان ...، شود.
 ۱. کجا چون طبع مردم خوی غیر است
 ز هر کس آدمی عادت پذیر است ۰ عطار.
 نظیر : باشد دزد طبع آدمیزاد.
 کجا حقیقت باشد اگر مگر نبود (در این اگر مگر میرود حقیقت نیست ...) سوزنی.
 کجا خوش است لا آنجا که دل خوش است ۰ نظیر : بهشت آنجاست که از اری نباشد.
 کجا خیزد از کار بیدادداد ۰ (یاورد و آن رنجهای شد یاد ...) فردوسی.
 کجا دانند حال ما سبکسازان ساحلها (شب تاریک و یم موج و گردابی چنین
 هایل ...) حافظ. رجوع به ای برادر ما بگرداب ...، شود.
 کجا دهمسار باشد آب و آتش ۰ (بهم دانا و نادان کی بود خوش ...) ناصر خسرو.
 کجا دود افیون کجا سرخ می (کجا شیر تیغ و کجا شیر نی ...) مرحوم ادیب.
 ۲۰ رجوع به این الشری ...، شود.
 کجا دیده بخت خفنن گرفت بشک پیش نادان و گفتن گرفت ۰ مرحوم ادیب.
 کجا دیدی آنکس که می نوش بود
 که در بزم قانست خاموش بود ۰ مرحوم ادیب.
 کجا دیدی دو تیغ اندز نیامی و یاهیم روزوش اندز مقامی ۰ ویس و رامین.
 ۲۵ رجوع به دو پادشاه در اقلیمی ...، شود.
 کجا رسخت خواهد ز چنان عقاب چو گنه جشک آری بجنای عقاب ۰ مرحوم ادیب.
 رجوع به پنجه با ساعد سیمین ...، شود.